

NAPS I COPS

Moreneta

Anna Ballbona

Periodista

Hauríeu de veure, aquests dies, el meu amic Debades: omple febrilment papers de guixots amb estranyes equacions per treure l'aigua clara d'on caurà l'epitafi de l'Eurovegas. Si vindrà o no vindrà, cosa que es veu que anunciaran al setembre. D'entre totes les fórmules, en treu un triangle que en el seu caparró intricat uneix el Circuit de Montmeló, amb Eurovegas i amb el projecte de Port Vell de Barcelona blindat i convertit en marina per a iots de luxe. Per a en Debades, els uneix una mateixa tria, en el fons, un mateix camí: vendre una porció de país a un negoci privat el retorn del qual, a la població, resulta tirant a dubtós; es tracta de convertir franges de país en llocs exclu-

Per a qui són els plats de lleties? En nom de la crisi qualsevol lletia és bona?

sius, tancats, inaccessibles, per a uns quants pocs. I així adéu pams de terra i així anar fent volàtils plats de lleties. Però per a qui són aquests plats de lleties? Qui els degustarà? En nom de la crisi qualsevol lletia és bona si la bossa sona, ni que porti una salsa, una herba o un oli manifestament indigestos?

En Debades ressegueix les darreres informacions amb fruïció. L'abat de Montserrat, en Josep Maria Soler, s'hi ha definit en contra pel "preu humà" i contra la dignitat humana que comportaria el macrocomplex del joc per sobre de "cap benefici econòmic". Si aquestes declaracions seran en va, no ho sap, en Debades. Però una mica d'humanisme –més que de raons verdes– no hauria de passar desapercibut, ni tampoc els putiferis del senyor mal tenyit als Estats Units. O la crisi –que diuen que també és d'allò que anomenen valors– s'ho ha d'emportar tot? En Debades està per tornar a Montserrat, a posar-hi un ciri. Oi que la Moreneta una vegada va tenir la vània de fer ploure? –recorda. Doncs potser que ara, també en això, hi faci més que nosaltres.

EL LECTOR ESCRIU

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin les quinze línies o els vuit-cents caràcters d'extensió. ELPUNTAUVI es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Resposta al Sr. Torrents Vergés

■ Responc a la carta del 29 d'agost *Platges amb banyador*, signada pel Sr. Josep M. Torrents Vergés.

Sr. Torrents, tinc 60 anys i en fa més de 25 que tinc l'anormal i incivilitzat, segons vostè, costum de banyar-me i prendre el sol a la platja sense banyador; és a dir, que practico el nudisme. Li prego que demani disculpes i retiri els adjectius d'incivilitzats i anormals amb què ens qualifica, als nudistes. Quins són els mals que amenacen els seus néts pel fet de veure homes i dones tal com el seu Déu ens va dur al món? Dic el seu Déu ja que servidor és apòstata.

Sóc orgullós pare de dos fills. Un noi de 30 anys que és enginyer tècnic en sistemes de telecomunicació i una noia de 27 anys que és professora d'ensenyament primari especialitzada en llengua anglesa. No està malament, oi, tot i haver hagut de contemplar moltes vegades tant la meua nuesa com la d'altres éssers humans? Vol dir que el mal no es troba més aviat en la seva reprimida ment, Sr. Torrents?

Per altra banda, no entenc què té a veure la seva militància a CDC en el context de la seva carta. I, en tot cas, què hem de fer els pacífics nudistes amb els molts tèxtils que envaeixen les tranquil·les i normalment silencioses platges de tradició nudista?

JORDI PRÍncep CANALÍS
Barcelona

Comparacions massa odioses

■ En l'article *La humanitat de les víctimes*, publicat el 21 d'agost, Vicent Sanchis acusa l'Associació de Victimes del Terrorisme de ser incomprensius i no perdonar, de ser model d'odi i revenja, d'actuar com a bot-

Per la Diada, una senyera i una bandera europea

■ El pròxim Onze de Setembre, la ciutadania està citada a Barcelona per manifestar-se i celebrar la Diada Nacional de Catalunya. Aquest acte d'afirmació col·lectiva ha d'anar acompanyat d'un missatge positiu al món i, principalment, al nostre entorn més immediat: la Unió Europea.

És important que les capitals d'un continent on s'observen els nacionalismes amb molt de recel llegeixin la manifestació en clau positiva, que entenguin que la nació catalana està plenament compromesa amb els drets i els valors que defensa la Unió Europea i amb una major integració social, econòmica i política d'Europa.

Amb aquest objectiu, Horitzó Europa demana als ciutadans i ciutadanes de Catalunya que, al costat de les senyeres, facin onejar i pengin al balcó banderes europees en una expressió diàfana de suport a un projecte compartit que ha assegurat la pau i la democràcia en una gran part del continent europeu durant els darrers 60 anys.

KOLJA BIENERT, president d'Horitzó Europa. Barcelona

xins, de fer xantatge i de no assumir la pròpia contribució al procés de pau. Anem a pams.

Sobre el fet de ser incomprensius, Sr. Sanchis, es deu referir a no emfatitzar amb aquells que, amb sang freda i traïdoria, han arrabassat més de 800 vides, esquinçat milers d'esperances i, a més, han tingut la putrefacció moral de celebrar-ho. I, respecte al perdó, el més important no és si te'l concedeixen o no, és ser-ne mereixedor. Diu vostè que l'associació és model d'odi i revenja, però qualsevol víctima és molt més inofensiva que el més noble etarra en actiu. I, si es moguessin per venjança, haurien remogut cel i terra per promoure la instauració de la cadena perpètua o la pena de mort i no advocarien pel compliment íntegre de les penes.

Pel que fa a titllar-los de botxins, he fet recompte dels robatoris, ferits, mutilats, extorquits, segrestats, assassinats i aterrats a càrrec de l'AVT i el resultat és zero. Millor no recordar l'es-

feridora xifra d'ETA, oi? Respecte al xantatge fet pels damnificats, en tot cas és emocional i molt menys vergonyant que impostos revolucionaris, treves-farsa i vagues de fam manipuladores. I, finalment, això que les víctimes contribueixin al procés de pau és com demanar al famolenc que comparteixi les seves engrunes; pot fer-ho, però potser és demanar-li massa. Intentar aproximar moralment víctimes i terroristes, Sr. Sanchis, no és equanimitat i ponderació, és un atemptat al sentit comú.

ÒSCAR PUJOL ESCANERO
Badalona

Diccionari Vintage

■ Sr. Vicenç Pagès Jordà, el felicito pels seus escrits a la darrera plana d'El Punt Avui. El del 29 d'agost m'ha fet somriure d'allò més. M'explico breument: passejava amb la meua dona per un carrer de Castellfollit de la Roca (Girona), tot xino-xano, quan vam sentir aques-

tes paraules entre dues dones que la feien petar amb una nena d'uns 3 o 4 anys, "mira que n'ets, de verra...".

Excuso dir que la nena "marranejava" i que la senyora del comentari ho deia amb tota la confiança i l'amistat que sens dubte es tenien. Conclusió meua, ara va per la lletra ve baixa (v), i desitjo que en arribar al final, a la zeta, no s'estronqui aquesta deu de frescor i sapiència popular al nostre diari.

ZACARIES EGEE LÓPEZ
La Llagosta (Vallès Oriental)

Desnonament exprés

■ Sembla ser que el govern ha engegat un nou sistema anomenat desnonament exprés. Consisteix a fer que, a les persones que no paguin les seves mensualitats de lloguer, en 10 dies les puguin fer fora. Suposo que els ciutadans que hagin pagat durant 5 o 10 anys sense cap endarreriment tindran un tracte diferent i se n'estudiaran els motius.

Això no ens ve de nou, la reforma laboral també es pot considerar un desnonament exprés. Qualsevol empresari pot fer fora un treballador amb un cost mínim o demostrant pèrdues i amb mínimes indemnitzacions. El que realment em preocupa és que aquesta llei no s'apliqui a aquesta raça humana de polítics –presidents, ministres, parlamentaris i senadors– que demostren dia rere dia els seus pocs coneixements per superar els problemes que tenim els ciutadans. Com que no tenim la possibilitat de desnonar-los en 10 dies, ens hem de conformar a aguantar-los durant 4 anys, encara que no compleixin els seus contractes de treball (programa electoral) i produeixin pèrdues enormes sense justificació.

JOSEP MEGIAS VERGES
Sant Adrià de Besòs

EN SÍSIF

Jordi Soler

